

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

42) Tredje behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven) og andre skattelove. (Kapitalafkastordningen og forenkling af virksomhedsordningen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 17/11 92. Første behandling 26/11 92. Betænkning 14/12 92. Anden behandling 16/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

SF kan naturligvis stemme for denne ændring af virksomhedsloven, men jeg vil godt beklage, at den forenklede ordning ikke får virkning fra 1. januar 1992. Jeg vil appellere til

skatteministeren. Jeg ved godt, det er i sidste øjeblik, vi er ved tredje behandling, men vi har stadig væk mulighed for at afbryde forhandlingen, sende sagen tilbage til udvalget og skrive en tillægsbetænkning, så kapitalafkastordningen får virkning fra 1. januar 1992.

Det eneste argument, vi i Skatteudvalget har hørt for, at den ikke skulle have virkning fra 1. januar 1992, er, at det vil koste 75-100 mio. kr., nemlig de 75-100 mio. kr., som en lang række skatteydere siden 1. januar 1987 er blevet snydt for, fordi virksomhedsordningen er så indviklet, at det ikke kan svare sig at bruge den. Revisorudgiften er større end den skattebesparelse, man får.

Men det er da ærgerligt, at storkøbmanden, den store proprietær, godsejeren og ejeren af store udlejningskomplekser betaler den lave skat, mens den lille husmand, den lille købmand og den lille ejer af en udlejningsejendom forholdsmæssigt kommer til at betale – og vi har jo fået tal på det – et sted mellem 75 og 100 mio. kr. mere i skat, end de burde. Hvis de kunne lave deres indkomstopgørelse selv, ville de ikke have et provenutab, for så ville de selvfølgelig have brugt ordningen. Det kan ikke lade sig gøre.

Jeg havde forleden aften en drøm om, at jeg som happening til denne forestilling i dag skulle stille et ændringsforslag uden for betænkningen, hvori jeg ville lade ikrafttræden gælde for landmænd, kun for landmænd, for så havde jeg et håb om, at man ville vågne opovre i Skatteministeriet, hvor man i hvert fald i den forrige ministers tid havde perspektivet gennem staldvinduet. (*Munterhed*). Jeg synes måske, det var at drive det lidt vidt, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at det har undret mig voldsomt at høre landbrugsorganisationerne forklare, at et sted mellem 25 og 30 pct. af landmændene bruger virksomhedsordningen. Jamen det må da betyde, at en masse landmænd, som har underskud, kommer til at betale både 6 pct.-skat og 12 pct.-skat, hvis de tal, vi får for landbrugets gældsbyrde, er bare nogenlunde korrekte og ikke alt for voldsomt overdrevne, og jeg tror da, de passer.

Det er da et problem, at man så her har lavet en løsning, som er god nok, som er teknisk rimeligt forenklet, og som man med et snuptag kunne lade få ikrafttræden 1. januar 1992. Der er ingen tekniske problemer. Det eneste pro-

[Jens Thoft]

blem er, at det koster sølle 75-100 mio. kr., som jo altså disse skatteydere nu i virkeligheden har betalt for meget siden 1. januar 1987 hvert år, fordi de ikke har været i stand til at gå ind i virksomhedsordningen, da revisorudgiften ville blive større end den skattebesparelse, der lå ved at gå ind i ordningen.

Det er altså godt nok, at vi forenkler. Men når der nu foreligger en model til forenkling og man med et enkelt snuptag kunne sørge for, at det omfattede disse mennesker, som altså har betalt for meget i skat, så er det da ærgerligt, at Folketinget ikke er villig til det.

Og når jeg tænker på, hvordan regeringen uden problemer lader debatten om kængurudollar og kroneobligationsfiduser køre i månedsvis, uden at der skrives ind, og hvor mange flere penge end sølle 75 mio. kr. der derved damper ud af statskassen, så er det da ærgerligt, at når det gælder den lille husmand, den lille udlejningsejer og den lille købmand, kan Folketinget ikke rumle sig sammen til at gøre noget ved det. Det ærgrer mig.

Eller tag nu den fidus, der ligger med Irland og Madeira, hvor vi har nogle tovlige dobbeltbeskatningsoverenskomster, som skatteministeren ikke kan få sig rumlet sammen til at opsigte, og som koster væsentlig mere end disse 75 mio. kr. Det er da ærgerligt!

Vi har en regering, som altid fremhæver det væsentlige i retssikkerheden. Men der er da ikke meget retssikkerhed i, at den store købmand, som tjener så meget, at han ikke kan nå at bruge pengene, kun skal betale 34 pct. i skat, mens den lille købmand eller den lille landmand risikerer både at skulle betale 6 og 12 pct. skat, selv om han faktisk har underskud.

Jeg vil derfor appellere til skatteministeren om at give os et løfte om, at han vil se positivt på dette spørgsmål. Og lad os så tage det forslag tilbage i udvalget og få rettet den dato. Det koster 75 mio. kr., men i betragtning af, hvor meget man solder op på huller, man ikke stopper, er det da peanuts, og det er da en retfærdighedsgerning.

Undervisningsministeren har også et problem her. Undervisningsministeren har mange SU-modtagere, som tror, at vi har løst problemet for dem, da vi tog lejeværdien i egen bolig ud af SU-indkomsten. Men vi har ikke løst problemet for dem alle sammen, for nogle af dem er nemlig andelshavere i små udlejnings-

ejendomme, som de bruger som boligkollektiver. Og nu får de overskuddet af ejendommen plottet ind som indkomst, der får betydning for SU, som de derefter skal betale tilbage.

Jeg har været ude for eksempler på, at sådanne SU-modtagere vil være nødt til at betale deres revisor for at lade dem gå ind i virksomhedsordningen, for at de kunne undgå at skulle betale 7.000 kr. eller 8.000 kr. tilbage i SU, for det koster kun 6.000 kr. at have revisoren i arbejde, og så er der stadig væk sparet 2.000 kr. Men kunne vi da ikke lade være med på den måde at støtte denne specielle branche – den klarer sig såmænd nok.

Jeg vil derfor også opfordre undervisningsministeren til, at han af hensyn til de SU-modtagere, som vi ikke fik løst problemet for, prøver at løse problemet med den forenkledede virksomhedsordning. For ved at gå ind i den forenkledede virksomhedsordning vil man kunne slippe for at blive ramt på SU-området.

Der er altså 4 grupper, jeg gerne vil løse problemerne for: Det er de mindre landmænd, de mindre byerhverv, de studerende, som bor i andelsboliger, der er organiseret som udlejningsejendomme, og andre ejere af mindre udlejningsejendomme.

Det er altså ikke de store. Og jeg er ked af det, hvis Folketinget altid lader de store slippe billigere end de små. Men flytter vi ikke datoen, lader vi altså de store slippe billigere end de små.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil indlede med at sige, at vi fra Fremskridtspartiets side er enige i meget af det, hr. Jens Thoft har sagt, og derfor støttede vi også hr. Jens Thoft i, at man skulle lade bestemmelsen gælde fra 1. januar i år.

Vi mener, at hr. Jens Thoft har ret i sine betragtninger om de små erhvervsdrivende, landmændene osv. Men det var ikke det hele, vi var enige med hr. Jens Thoft i. Nogle gange er vi meget enige, og andre gange er vi meget uenige.

Undertiden forstår jeg ikke rigtig, hvad det er, hr. Jens Thoft foreslår. Specielt kan jeg ikke forstå, at hr. Jens Thoft har så meget imod, at revisorerhvervet får en hel masse at lave, når hr. Jens Thoft nu skal starte igen, lige så snart der har været valg. Man kunne få det indtryk,

[Ole Donner]

at hr. Jens Thoft var det, jeg kalder en doven hund, der ikke vil have for meget at lave. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg takker hr. Ole Donner for det reklame-mæssige indslag. (*Munterhed*).

Skatteministeren (Peter Brixtofte):

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at vi er kommet så vidt, at dette lovforslag står foran en vedtagelse, og at det formentlig kan møde tilslutning fra alle i Folketinget. Det er en klar forbedring for erhvervslivet og for de mange små virksomheder. Når det efter regeringens opfattelse ikke skal træde i kraft allerede for indkomståret 1992, men først for 1993, er argumentationen alene provenumæssig. Der er ingen tekniske hindringer for, at det træder i kraft tidligere, men ud fra en provenumæssig betragtning mener vi ikke at man bør lade det træde i kraft allerede for 1992. Men på lang sigt – om 20 år eller 30 år – må man sige, at det har været gældende i 19 år i stedet for at have været gældende i 20 år. Det er da trods alt godt, at vi nu får indført noget, som på lang sigt virkelig gavner vores erhvervsliv.

Jeg vil gerne rette en speciel tak til Socialdemokratiet og til hr. Stavad, som sammen med den tidligere skatteminister, hr. Fogh Rasmussen, i særlig grad har været med til at udarbejde dette forslag. Der er grund til at takke begge personer for det arbejde, som virkelig er til gavn for dansk erhvervsliv, og som er fuldt i tråd med den virksomhed, som regeringen har bestræbt sig på i de senere år, som går ud på at lette erhvervsbeskatningen.

Vi må ikke glemme, at det i sig selv er godt, at vi har fået virksomhedsskatteordningen. Det er også godt, at vi nu får denne ordning, ligesom det er godt, at vi taler om skatteprocenter på 34. Lad os håbe, at det en dag også kommer til at gælde almindelige skatteydere!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Tredje behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af etableringskontoloven og investeringsfondsloven. (Ophævelse af arbejdskravet på Bornholm for indkomståret 1993).

Af skatteministeren (Peter Brixtofte).

(Fremsat 2/12 92. Første behandling 7/12 92. Betænkning 14/12 92. Anden behandling 16/12 92. Tillægsbetænkning 16/12 92).

Der var stillet 7 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 119 stemmer (S, KF, V, FP, CD, RV, KRF og Hans Erenbjerg (UP)) mod 9 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

44) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 46: